॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततः सर्व्वे भ्रातरो विपुलौजसः । वार्ष्णेयः पाण्डवौचैव प्रतस्थुर्म्मागधं पुरं ।
हृष्टपुष्टजनोपेतं चातुर्व्वर्ण्यसमाकुलं । स्फीतोत्सवमनाधृष्यमासेदुश्च गिरिव्रजं । ८१०
ततो द्वारं समासाद्य पुरस्य गिरिमुच्छ्रितं । बार्हद्रथैः पूज्यमानं तथा नगरवासिभिः । मागधानान्तु रुचिरं चैत्यकान्तरमाद्रवन् ।
यत्र मांसादमृषभमाससाद बृहद्रथः । तं हत्वा मासतालाभिस्तिस्रो भेरीरकारयत् ।
स्वपुरे स्थापयामास तेन चानह्य चर्म्मणा । यत्र ताः प्राणदन्भेर्य्यो दिव्यपुष्पावचूर्णिताः ।
भङ्क्त्वा भेरीत्रयं तेऽपि चैत्यप्राकारमाद्रवन् । द्वारतोऽभिमुखाः सर्व्वे ययुर्न्नानायुधास्तदा ।
मागधानां सुरुचिरं चैत्यकन्तं समाद्रवन् । गिरसीव समाघ्नन्तो जरासन्धं जिघांसवः । ८१५
स्थिरं सुविपुलं शृङ्गं सुमहत्तत्पुरातनं । अर्चितं गन्धमाल्यैश्च सततं सुप्रतिष्ठितं ।
विपुलैर्ब्बाहुभिर्व्वीरास्तेऽभिहत्याभ्यपातयन् । ततस्ते मागधं हृष्टाः पुरं प्रविविशुस्तदा ।
एतस्मिन्नेव कालेतु ब्राह्मणा वेदपारगाः । दृष्ट्वा तु दुर्न्निमित्तानि जरासन्धमदर्शयन् ।
पर्य्यग्न्यकुर्व्वंश्च नृपं द्विरदस्थं पुरोहिताः । ततस्तच्छान्तये राजा जरासन्धः प्रतापवान् ।
दीक्षितो नियमस्थोऽसावुपवासपरोऽभवत् । स्नातकव्रतिनस्ते तु बाहुशस्त्रा निरायुधाः । ८२०
युयुत्सवः प्रविविशुर्ज्जरासन्धेन भारत । भव्यमाल्यापणानाञ्च ददृशुः श्रियमुत्तमां ।
स्फीतां सर्व्वगुणोपे तां सर्व्वकामसमृद्धिनीं । तान्तु दृष्ट्वा समृद्धिं ते वीथ्यां तस्यां नरोत्तमाः ।
राजमार्गेण गच्छन्तः कृष्णभीमधनञ्जयाः । बलाद्गृहीत्वा माल्यानि मालाकारान्महाबलाः ।
विरागवसनाः सर्व्वे स्रग्विनो मृष्टकुण्डलाः । निवेशनमथाजग्मुर्ज्जरासन्धस्य धीमतः ।
गोवासमिव वीक्षन्तः सिंहा हैमवता यथा । शालस्तम्भनिभास्तेषांचन्दनागुरुरूषिताः । ८२५
अशोभन्त महाराज बाहवो युद्धशालिनां । तान्दृष्ट्वा द्विरदप्रख्याञ्छालस्कन्धानिवोद्गतान् ।
व्यूढोरस्कान्मागधानां विस्मयः समपद्यत । ते त्वतीत्य जनाकीर्णाः कक्ष्यास्तिस्रो नरर्षभाः ।
अहङ्कारेण राजानमुपतस्थुर्गतव्यथाः । तान्पाद्यमधुपर्क्कार्हान्गवार्हान् सत्कृतिंगतान् ।
प्रत्युत्थाय जरासन्ध उपतस्थे यथाविधि । उवाच चैतान्राजाऽसौ स्वागतं वोऽस्त्विति प्रभुः ।
मौनमासीत्तदा पार्थभीमयोर्जनमेजय । तेषां मध्ये महाबुद्धिः कृष्णो वचनमब्रवीत् । ८३०
वक्तुं नायाति राजेन्द्र एतयोर्न्नियमस्थयोः । अर्व्वाङ्निशीथात् परतस्त्वया सार्द्धं वदिष्यतः ।
यज्ञागारे स्थापयित्वा राजा राजगृहं गतः । ततोऽर्द्धरात्रे सम्प्राप्ते यातो यत्र स्थिता द्विजाः ।
तस्य ह्येतद्व्रतं राजन्बभूव भुवि विश्रुतं । स्नातकान् ब्राह्मणान्प्राप्तान्श्रुत्वा स समितिञ्जयः ।
अप्यर्धरात्रे नृपतिः प्रत्युद्गच्छति भारत । तांस्त्वपूर्व्वेण वेशेन दृष्ट्वा स नृपसत्तमः ।
उपतस्थे जरासन्धो विस्मितश्चाभवत्तदा । ते तु दृष्ट्वैव राजानं जरासन्धं नरर्षभाः । ८३५
इदमूचुरमित्रघ्नाः सर्व्वे भरतसत्तम । स्वस्त्यस्तु कुशलं राजन्निति तत्र व्यवस्थिताः ।
तं नृपं नृपशार्दूल प्रेक्षमाणाः परस्परं । तानब्रवीज्जरासन्धस्तथा पाण्डवयादवान् ।
आस्तामिति राजेन्द्र ब्राह्मणच्छद्मसंवृतान् । अथोपविविशुः सर्व्वे त्रयस्ते पुरुषर्षभाः ।